

Medforlagsstillers Vegne udtale, at han ikke har noget imod, at dette Vædringsfor-
slag under Nr. 9 tages tilbage. For Stil-
ling til Vædringsforlaget Nr. 10 bliver
altsaa ikke subsidier, men principal, men
disse $\frac{2}{3}$ kunne vi selvfølgelig ikke opgibe, og
det har jo ogsaa tidligere været hele Ud-
valgets Standpunkt, som den sidste ærede
Taler bemærkede. Det er en mærkelig
stærk Overbevisningsbevne, den højtærede
Indenrigsminister har paa det Punkt. Det
begyndte med, da vi for snart 3 Aar siden
havde Sagen til Behandling, at vi vare 3
Medlemmer i Udvalget, der mente, at Sta-
ten godt kunde bære hele Udgiften, medens
6 Medlemmer holdt paa $\frac{2}{3}$. Som den
sidste ærede Taler har bemærket, blev $\frac{2}{3}$
vedtaget, men da Sagen kom til tredje Be-
handling, udfoldede den højtærede Minister
en saa kraftig Veltalenhed, at Tinget ikke
fulgte Udvalget. Svarledes gik det saa
næste Gang, da Sagen kom for? Ja, da
begyndte Udvalgets Medlemmer at jasse af,
saa bleve vi ikke mere end 5 eller 6, der
holdt paa $\frac{2}{3}$, men vi vare dog Flertal,
Resten gik derimod til Halvdelen. Nu ere
Medlemmerne atter faldede af, og der er
kun 2 Medlemmer fra den Side af Salen,
som udgør Flertallet, der holde paa $\frac{2}{3}$.
Jeg er bange for, at disse 2 Medlemmer
ogjaa til Slutning lade sig overbevise af
den højtærede Indenrigsminister — jeg
haaber, at det ikke skal ske, men jeg er ikke
sikker i min Sag — og at det skal gaa, som
da Kong Valdemar red fra Standerborg
over Randbøl Hede: den ene Svend drys-
sede af efter den anden, og der han kom til
Ribes-Brø, saa red den Herre alene. Jeg
skal meget anbefale det høje Ting at støtte
dette Vædringsforlag under Nr. 10, som
nu er stillet af 4 Medlemmer i Salen.

Hvad Tuberkulose-Spørgsmaalet an-
gaar, da har det jo flere Gange været til
Forhandling her i Salen og været under-
givet en temmelig omfangsrig Diskussion.
Jeg skal ikke komme dybt ind paa dette
Spørgsmaal, naar der ikke gives mig An-
ledning dertil. Jeg kan ligesom den sidste
ærede Taler gaa ud fra, at i et Land som
vort, hvor Mejeridrift og Kvægavl spiller
en saa dominerende Rolle, som de gøre, maa
det ligge Staten paa Sinde, at den Kvæg-
bestand, hvorpaa Mejeridriften hviler, er saa
god og sund som muligt, og har den en
Sygdom eller — den højtærede Minister
holder ikke af, at jeg bruger stærke Udtryk,
og jeg vil derfor bruge et mindre korrekt
Udtryk — er den belemet med Ulemper —
det er ikke noget rigtigt Udtryk, det skulde
være meget stærkere — saa finder jeg virke-

ligt, at det er Statens Pligt saa godt og
saa radikalt som muligt, selv om det koster
noget, at søge at komme vort Landbrug til
Hjælp paa det Omraade. Vi ere jo stillede
paa en enestaaende Maade med Hensyn til
vore Udførselskluder og vore Mejeripro-
dukter, hvorfor saa ikke søge at opbølge
vort Kvæg paa alle mulige Maader. Hvad
er nu Forstøllen mellem Flertallets og
Mindretallets Vædringsforlag? Flertallet
vil have Køerne undersøgte og derefter
brændte eller paa anden Maade forsynede
med et blivende Mærke, afsondrede og des-
inficerede, d. v. s. det vil lægge Byrden paa
Befolkningen, thi det bliver sandelig en
Byrde paa den mindre velstillede Del af
Befolkningen. Den bedre stillede Del, den
velhavende Mand kan sige: Jeg vil ikke
have det Mærke, jeg slaar mit Kreatur ihjel,
men det kan den mindre velstillede ikke gøre.
Bliver det saa ikke en stor Gæne for Be-
folkningen at skulle have et Totale til sine
udsatte Køer og have dem staaende der med
Mærke paa, fordi Staten ikke vil komme en
lille Smule til Hjælp. Det er jo kun en
lille Hjælp, vi forlange, en Hjælp til Selv-
hjælp; vi forlange ikke, at Kreaturejeren skal
lukrere ved den Historie. Vi have jo her
kun foreslaaet, at naar Vurderingsmændene
f. Eks. finder en Hølsko — saaledes kalder
man en saadan Kø, men derfor er det ikke
sagt, at den egner sig til at lave Pølser af,
den kan maaft bruges som Husdyr — og
der er her gaaet en kortere Tid, skulle Vur-
deringsmændene ved Takstationen tage Hen-
syn til Sygdommen; det bliver derfor ikke
nogen stor Kapital, de vurdere Dyret til;
jeg er overbevist om, at over hele Landet vil
Erstatningen ikke blive saa stor, som det
spøges i ærede Medlemmers Hoveder, der
mene, at der bliver Tale om mange Milli-
oner; derom er der ikke Tale. Jeg har
heller ikke hørt en eneste udtale sig om, at
det er af principielle Grunde, at man er
imod vort Forlag; nej, det er de løse
Penge, der ere os imellem, andet er det ikke;
men det forekommer mig, at Regeringen bør
mere kraftig komme os i Møde paa det
Punkt. Staten maa dog virkelig interessere
sig lige saa varmt og interessere sig endnu
varmere for Landmanden end for Børsten-
binderen og Stearinlysfabrikanten. Paa den
anden Side nærmer sig Forlaget, som det
foreligger fra Regeringen, paa mange Punk-
ter til, aldeles frafret disse Spørgsmaal om
Tuberkulosen, som jeg her har fremdraget,
at være det bedste, vi endnu have haft.
Jeg tror, den højtærede Indenrigsminister
burde nærme sig lidt mere til det forjættede
Land, hvor der kun findes saa tuberkulose